

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 13. februārī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā — 3. panta 1. punkts — Izziņošana sabiedrībai — Jēdziens — Interneta saites (“saite, uz kuras var uzklikšķināt”), kas sniedz pieeju aizsargātiem darbiem

Lieta C-466/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Svea hovrätt* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 18. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 18. oktobrī, tiesvedībā

Nils Svensson ,

Sten Sjögren ,

Madelaine Sahlman ,

Pia Gadd

pret

Retriever Sverige AB .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), A. Prehala [*A. Prechal*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 7. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *N. Svensson*, *S. Sjögren* un *M. Sahlman* vārdā – *O. Wilöf*, *förbundsjurist*,
- *P. Gadd* vārdā – *R. Gómez Cabaleiro*, *abogado*, un *M. Wadsted*, *advokat*,
- *Retriever Sverige AB* vārdā – *J. Åberg*, *M. Bruder* un *C. Rockström*, *advokater*,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

- Francijas valdības vārdā – *D. Colas, F.-X. Bréchet* un *B. Beaupère-Manokha*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Fiorentino, avvocato dello Stato*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *J. Beeko*, pārstāve, kurai palīdz *N. Saunders, barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda* un *J. Enegren*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *N. Svensson* un *S. Sjögren*, kā arī *M. Sahlman* un *P. Gadd* un *Retriever Sverige AB* (turpmāk tekstā – “*Retriever Sverige*”) par atlīdzību, kas minētajām personām pienāktos kā kompensācija par zaudējumiem, kuri viņām esot radušies tāpēc, ka šīs sabiedrības interneta vietnē tika ievietotas interneta saites, uz kurām var uzklikšķināt (turpmāk tekstā – “hipersaites”) un kuras sniedz pieeju rakstiem, kuru autortiesību īpašnieces ir šīs personas.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

WIPO līgums par autortiesībām

- 3 Vispasaules intelektuālā īpašuma organizācija (WIPO) 1996. gada 20. decembrī Ženēvā pieņēma WIPO līgumu par autortiesībām (turpmāk tekstā – “WIPO līgums par autortiesībām”). Eiropas Kopienas vārdā šis līgums tika apstiprināts ar Padomes 2000. gada 16. marta Lēmumu 2000/278/EK (OV L 89, 6. lpp.).
- 4 WIPO līguma par autortiesībām 1. panta 4. punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis ievēro Konvencijas par literatūras un mākslas darbu aizsardzību, kas parakstīta Bernē 1886. gada 9. septembrī (Parīzes 1971. gada 24. jūlija akts), redakcijā, kas izriet no 1979. gada 28. septembra grozījumiem (turpmāk tekstā – “Bernes konvencija”), 1.–21. pantu.

Bernes konvencija

- 5 Bernes konvencijas 20. pantā, kura nosaukums ir “Savienības valstu noslēgtās īpašās savstarpējās vienošanās”, ir noteikts:

“Savienības valstu valdības patur sev tiesības noslēgt īpašas savstarpējās vienošanās, ciktāl šīs vienošanās nodrošina autoriem plašākas tiesības nekā tās, kas paredzētas šajā konvencijā, vai ietver citus noteikumus, kas nav pretrunā šai konvencijai. Spēkā esošo vienošanos noteikumi, kuri atbilst šīm prasībām, arī turpmāk ir piemērojami.”

Savienības tiesības

6 Direktīvas 2001/29 preambulas 1., 2., 6., 7., 9. un 19. apsvērumā ir paredzēts:

“(1) Līgums paredz izveidot iekšējo tirgu un radīt sistēmu, kas nodrošina netraucētu konkurenci iekšējā tirgū. Dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana autortiesību un blakustiesību jomā veicina minēto mērķu sasniegšanu.

[..]

(4) Nodrošinot lielāku juridisko noteiktību un intelektuālā īpašuma labāku aizsardzību, autortiesību un blakustiesību saskaņots tiesiskais regulējums veicinās būtisku ieguldījumu jaunradē un jauninājumos, tostarp tīklu infrastruktūrā, kas savukārt veicinās Eiropas rūpniecības izaugsmi un konkurētspējas palielināšanos gan satura un informācijas tehnoloģijas jomā, gan arī daudzās ražošanas nozarēs un kultūrā vispār. [..]

[..]

(6) Ja neveic saskaņošanu Kopienas līmenī, attiecīgo valstu likumdošanas procesā, kas daudzās dalībvalstīs jau ir uzsākts, reaģējot uz tehnoloģiju jauninājumiem, var paredzēt ievērojami atšķirīgu aizsardzību un līdz ar to – ierobežojumus to pakalpojumu un produktu brīvai aprītei, kuri ietver intelektuālo īpašumu vai kuru pamatā ir intelektuālais īpašums; tas novedīs pie [radīs] iekšējā tirgus jaunas sašķeltības un tiesiskās neatbilstības. Minēto juridisko atšķirību un nenoteiktības ietekme palielināsies līdz ar informācijas sabiedrības tālāku attīstību, kur jau ir ievērojami pieaugusi intelektuālā īpašuma pārrobežu izmantošana. Šī attīstība paplašinās un tai vajadzētu paplašināties. Būtiskas juridiskās atšķirības un nenoteiktība aizsardzībā var kavēt to jauno produktu ražošanas un pakalpojumu sniegšanas paplašināšanu, uz kuriem attiecas autortiesības un blakustiesības.

(7) Tāpēc arī ir jāpielāgo un jāpapildina autortiesību un blakustiesību aizsardzības tiesiskais regulējums Kopienā, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību. Šajā sakarā būtu jāpielāgo tie attiecīgo valstu autortiesību un blakustiesību noteikumi, kas dalībvalstīs ievērojami atšķiras vai kas rada juridisku nenoteiktību, kavējot iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un informācijas sabiedrības pienācīgu attīstību Eiropā, un būtu jāizvairās no attiecīgo valstu neatbilstīgas reakcijas uz tehnoloģiju attīstību, savukārt atšķirības, kas neatstāj negatīvu ietekmi uz iekšējā tirgus darbību, nevajadzētu novērst vai nepieļaut.

[..]

(9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. [..]

[..]

(19) Tiesību subjektu personiskās tiesības būtu jārealizē saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un noteikumiem Bernes konvencijā [..], *WIPO* līgumā par autortiesībām un *WIPO* līgumā par izpildījumu un skaņu ierakstiem. [..]”

7 Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

[..]

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 8 Prasītāji pamatlietā visi ir žurnālisti, kas sarakstījuši rakstus, kuri tikuši publicēti, pirmkārt, laikrakstā *Göteborgs-Posten* un, otrkārt, *Göteborgs-Posten* interneta vietnē. *Retriever Sverige* izmanto interneta vietni, kas nodrošina saviem klientiem atkarībā no nepieciešamības sarakstus ar dažādām saitēm, uz kurām var uzklikšķināt un piekļūt rakstiem, ko publicējušas citas interneta vietnes. Lietas dalībnieku starpā nav strīda par to, ka šie raksti ir brīvi pieejami laikraksta *Göteborgs-Posten* interneta vietnē. Saskaņā ar prasītāju pamatlietā teikto, ja klients uzklikšķina uz kādas no šīm saitēm, viņš nevarot skaidri noteikt, ka viņš nokļūst tālāk uz citu interneta vietni, lai piekļūtu sev interesējošajam rakstam. Turpretī *Retriever Sverige* apgalvo, ka klientam ir skaidrs, ka tad, kad viņš uzklikšķina uz vienas no šīm saitēm, viņš nokļūst citā interneta vietnē.
- 9 Prasītāji pamatlietā vērsās *Stockholms tingsrätt* (Stokholmas pirmās instances tiesa) ar prasību atzīt, ka *Retriever Sverige* viņiem ir jāmaksā atlīdzība, jo šī sabiedrība bez viņu atļaujas ir izmantojusi atsevišķus viņu darbus, padarot tos pieejamus saviem klientiem.
- 10 Ar 2010. gada 11. jūnija spriedumu *Stockholms tingsrätt* noraidīja viņu prasību. Prasītāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu *Svea hovrätt* (Sveas Apelācijas tiesa).
- 11 Šajā tiesā prasītāji pamatlietā apgalvoja, ka *Retriever Sverige* esot pārkāpusi viņu ekskluzīvās tiesības savus darbus padarīt publiski pieejamus tādējādi, ka viņu interneta vietnē piedāvātie pakalpojumi ir tādi, kas ļauj klientiem piekļūt viņu darbiem.
- 12 *Retriever Sverige* aizstāvoties apgalvo, ka interneta vietņu saikņu uz publikai izziņotajiem darbiem, kas atrodas citās interneta vietnēs, sarakstu izvietošana nav darbība, kas varētu ietekmēt autortiesības. Turklāt *Retriever Sverige* apgalvo, ka tā nav veikusi nevienu ar autortiesībām aizsargāta darba pārsūtīšanu un ka tās darbības aprobežojas tikai ar to, ka klientiem tiek norādītas interneta vietnes, kurās atrodas attiecīgie darbi, kuri viņus interesē.
- 13 Šādos apstākļos *Svea hovrätt* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai noteikta darba izziņošana Direktīvas [2001/29] 3. panta 1. punkta izpratnē ir tad, ja kāds cits, nevis persona, kurai uz šo darbu ir autortiesības, savā interneta vietnē ievieto saiti, kas aizved pie šī darba, uzklikšķinot uz šīs saites?
- 2) Vai, izvērtējot pirmo jautājumu, nozīme ir tam, ka darbs, uz ko norāda saite, ir atrodams interneta vietnē, kurai ikviens var piekļūt bez ierobežojumiem, vai arī pieeja kaut kādā veidā ir ierobežota?
- 3) Vai, izvērtējot pirmo jautājumu, gadījums, kurā darbs, lietotājam uzklikšķinot uz saites, parādās citā interneta vietnē, ir jānošķir no gadījuma, kurā darbs, lietotājam uzklikšķinot uz saites, parādās, radot iespaidu, ka tas atrodas vienā un tajā pašā [interneta] vietnē?

- 4) Vai dalībvalsts var paredzēt plašāku autora ekskluzīvo tiesību aizsardzību, pieļaujot, ka izziņošana ietver darbības, kas pārsniedz Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā noteikto?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmajiem trīs jautājumiem

- 14 Ar saviem trīs pirmajiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā paredzētā izziņošana sabiedrībai ir jāattiecinā uz to, ka interneta vietnē tiek ievietotas saites, kuras aizved pie darba, kas aizsargāts ar autortiesībām un kas atrodas citā interneta vietnē, uzklikšķinot uz šīs saites, ņemot vērā to, ka šajā citā interneta vietnē attiecīgie darbi ir brīvi pieejami.
- 15 Saistībā ar minēto no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izriet, ka attiecībā uz katru darba izziņošanu sabiedrībai ir jāsaņem autortiesību īpašnieka atļauja.
- 16 Tādējādi no šīs tiesību normas izriet, ka “izziņošanas sabiedrībai” jēdziens apvieno divus elementus, proti, darba “izziņošanu” un tā izziņošanu “sabiedrībai” (šajā ziņā skat. 2013. gada 7. marta spriedumu lietā C-607/11 *ITV Broadcasting* u.c., 21. un 31. punkts).
- 17 Attiecībā uz pirmo minēto elementu, proti, “izziņošanas” esamību, tas ir jāsaprot plaši (šajā ziņā skat. 2011. gada 4. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-403/08 un C-429/08 *Football Association Premier League* u.c., Krājums, I-9083. lpp., 193. punkts) un tas jādara, lai nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni autortiesību īpašniekiem – kā tas it īpaši izriet no Direktīvas 2001/29 preambulas 4. un 9. apsvēruma.
- 18 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka fakts, ka interneta vietnē tiek ievietotas saites, kuras aizved pie darba, kas aizsargāts ar autortiesībām un kas bez pieejas tiesību ierobežojuma ir publicēts citā interneta vietnē, uzklikšķinot uz šīs saites, pirmās interneta vietnes lietotājiem sniedz tiešu pieeju minētajiem darbiem.
- 19 Kā turklāt tas izriet no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta – lai būtu notikusi “izziņošana”, pietiek ar to, ka darbs ir nodots sabiedrības rīcībā un personas, kas veido šo sabiedrību, var tam piekļūt, un izšķirošais nav tas, vai viņi šo iespēju izmanto (pēc analogijas skat. 2006. gada 7. decembra spriedumu lietā C-306/05 *SGAE*, Krājums, I-11519. lpp., 43. punkts).
- 20 No minētā izriet, ka tādos apstākļos kā pamatlietā izskatītie tas, ka tiek nodrošinātas saites, uz kurām var uzklikšķināt un kuras aizved pie darba, kas ir aizsargāts ar autortiesībām, ir jākvalificē kā “padarīšana par pieejamu” un līdz ar to “izziņošana” minētās tiesību normas izpratnē.
- 21 Attiecībā uz otro iepriekšminēto elementu, proti, ka ar autortiesībām aizsargātu darbu ir jāizziņo “sabiedrībai”, no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izriet, ka jēdziens “sabiedrība” iepriekš minētās normas izpratnē nozīmē nenoteiktu potenciālo saņēmēju skaitu un turklāt paredz diezgan lielu personu skaitu (iepriekš minētie spriedumi lietā *SGAE*, 37. un 38. punkts, kā arī lietā *ITV Broadcasting* u.c., 32. punkts).
- 22 Tāda izziņošana, ko veicis interneta vietnes uzturētājs, izmantojot saites, uz kurām var uzklikšķināt, attiecas uz visiem potenciālajiem šīs personas uzturētās interneta vietnes izmantotājiem, kas ietver nenoteiktu un diezgan lielu personu skaitu.
- 23 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka konkrētais uzturētājs īsteno izziņošanu sabiedrībai.

- 24 Ņemot to vērā – kā tas izriet arī no pastāvīgās judikatūras –, lai definētu jēdzienu “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, tādai kā pamatlietā izskatītajai izziņošanai turklāt ir jāattiecas uz tiem pašiem darbiem, uz ko attiecās sākotnējā izziņošana, un tai jābūt īstenotai internetā tāpat kā sākotnējai izziņošanai, izmantojot šo pašu tehnikas veidu, vēršoties pie jaunas sabiedrības, proti, sabiedrības daļas, ko nav ņēmuši vērā autortiesību īpašnieki, kad viņi atļāva veikt sākotnējo izziņošanu sabiedrībai (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *SGAE* 40. un 42. punkts; 2010. gada 18. marta rīkojumu lietā *C-136/09 Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon*, 38. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *ITV Broadcasting* u.c., 39. punkts).
- 25 Šajā gadījumā ir jāsecina, ka attiecīgo darbu publiskošana, izmantojot tādu kā pamatlietā aplūkoto saiti, uz kuras var uzklikšķināt, neietver attiecīgo darbu izziņošanu jaunai sabiedrībai.
- 26 Tādējādi sabiedrība, uz kuru sākotnējā izziņošana bija vērsta, ir visi potenciālie attiecīgās interneta vietnes apmeklētāji, jo, zinot, ka uz pieeju darbiem šajā interneta vietnē neattiecas neviens ierobežojošs pasākums, visiem interneta lietotājiem ir iespēja brīvi tiem piekļūt.
- 27 Šādos apstākļos ir jāsecina, ka, ciktāl citas interneta vietnes lietotāju kopums, kuriem apskatītie darbi ir tikuši izziņoti, izmantojot saiti, uz kuras var uzklikšķināt, var tieši piekļūt šiem darbiem interneta vietnē, kurā tie sākotnēji tikuši izziņoti, bez attiecīgās citas lapas pārvaldītāja iejaukšanās, viņa pārvaldītās lapas lietotāji ir jāuzskata par potenciāliem sākotnējās izziņošanas saņēmējiem un tādējādi par tādiem, kas ir daļa no sabiedrības, ko ņēmuši vērā autortiesību īpašnieki, atļaujot veikt sākotnējo izziņošanu.
- 28 Tādējādi, neesot jaunajai sabiedrībai, autortiesību īpašnieku atļauja neattiecas uz tādu kā pamatlietā aplūkotā izziņošana sabiedrībai.
- 29 Šādu secinājumu nevarētu apšaubīt tas, ja iesniedzējtiesai pamatlietā turklāt būtu jāsecina – kas skaidri neizriet no lietas materiāliem –, ka tad, kad interneta lietotāji uzklikšķina un attiecīgās saites, raksts atveras, radot iespaidu, ka tas notiek lapā, kurā atrodas šī saite, kaut gan šis autora darbs īstenībā tiek paņemts no citas interneta vietnes.
- 30 Tādējādi šis papildu apstāklis neko nemaina secinājumā par to, ka saites, uz kuras var uzklikšķināt, kura aizved pie aizsargāta darba, kas publicēts un brīvi pieejams citā interneta vietnē, nodrošināšana interneta vietnē rada pirmās vietnes lietotājiem pieeju minētajam darbam un tādējādi ir izziņošana sabiedrībai. Tādējādi, ņemot vērā, ka nav jaunas sabiedrības, katrā ziņā autortiesību īpašnieku atļauja neattiecas uz šādu izziņošanu sabiedrībai.
- 31 Turpretī tad, ja saite, uz kuras var uzklikšķināt, ļauj interneta vietnes, kurā atrodas šī saite, lietotājiem apiet aizsardzības pasākumus, kas izveidoti vietnē, kurā atrodas aizsargātais darbs, lai ierobežotu sabiedrības pieeju un atļautu to tikai abonentiem, un tādējādi rada iejaukšanos, bez kuras minētie lietotāji nevar izmantot izplatītos darbus, visi šie lietotāji ir jāuzskata par jaunu sabiedrību, ko nav ņēmuši vērā autortiesību īpašnieki brīdī, kad viņi atļāva veikt sākotnējo izziņošanu tādējādi, ka šī īpašnieku atļauja attiektos uz šo izziņošanu sabiedrībai. Šāda situācija it īpaši ir tad, kad darbs vairs nav pieejams sabiedrībai vietnē, kurā tas tika sākotnēji izziņots, vai kad tas turpmāk šajā vietnē ir pieejams tikai noteiktai sabiedrības daļai, bet vienlaicīgi tas ir pieejams citā interneta vietnē bez autortiesību īpašnieku atļaujas.
- 32 Šādos apstākļos uz pirmajiem trim uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā paredzētā izziņošana sabiedrībai nav interneta vietnē veikta saišu, uz kurām var uzklikšķināt, ievietošana, kuras aizved pie darbiem, kas ir brīvi pieejami citā interneta vietnē.

Par ceturto jautājumu

- 33 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tas, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību īpašnieku aizsardzību, pieļaujot, ka izziņošana sabiedrībai ietver darbības, kas pārsniedz minētajā direktīvā noteikto.
- 34 Saistībā ar minēto no Direktīvas 2001/29 preambulas 1., 6. un 7. apsvēruma izriet, ka tās mērķi it īpaši ir samazināt juridiskās atšķirības un nenoteiktību, kas skar autortiesību aizsardzību. Tomēr atzīt, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību īpašnieku aizsardzību, pieļaujot, ka izziņošana sabiedrībai ietver darbības, kas nav paredzētas Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā, radītu juridiskas atšķirības un tādējādi trešajām personām radītu juridisko nenoteiktību.
- 35 Tādējādi Direktīvas 2001/29 mērķis būtu nenovēršami apdraudēts, ja izziņošanas sabiedrībai jēdziens varētu dažādās dalībvalstīs tikt saprasts kā tāds, kas ietver darbības, kuras pārsniedz šīs direktīvas 3. panta 1. punktā noteikto.
- 36 Protams, ka minētās direktīvas preambulas 7. apsvērumā ir paredzēts, ka tās mērķis nav novērst vai nepieļaut atšķirības, kas negatīvi ietekmē iekšējā tirgus darbību. Tomēr ir jāsecina, ka tad, ja dalībvalstis atzīs savu spēju noteikt, ka izziņošanas sabiedrībai jēdziens ietver darbības, kas nav paredzētas šīs pašas direktīvas 3. panta 1. punktā, tas noteikti negatīvi ietekmēs iekšējā tirgus darbību.
- 37 No minētā izriet, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts nav jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību aizsardzību, pieļaujot, ka izziņošana sabiedrībai ietver darbības, kas pārsniedz minētajā direktīvā noteikto.
- 38 Šādu secinājumu neatspēko tas – uz ko savos rakstveida apsvērumos norāda prasītāji pamatlietā –, ka Bernes konvencijas 20. pantā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis var savā starpā noslēgt “īpašas savstarpējas vienošanās”, lai nodrošinātu autortiesību īpašniekiem plašākas tiesības nekā tās, kas paredzētas šajā konvencijā.
- 39 Saistībā ar minēto ir pietiekami norādīt, ka, ja ar šādu konvenciju dalībvalstij tiek ļauts, tomēr neuzliekot tai šādu pienākumu, veikt pasākumu, kurš izrādās pretrunā Savienības tiesībām, dalībvalstij ir jāatturas veikt šādu pasākumu (skat. 2012. gada 9. februāra spriedumu lietā C-277/10 *Luksan*, 62. punkts).
- 40 Tā kā Direktīvas 2001/29 mērķis tiktu nenovēršami apdraudēts, ja izziņošanas sabiedrībai jēdziens varētu tikt saprasts kā tāds, kas ietver darbības, kuras pārsniedz minētās direktīvas 3. panta 1. punktā noteikto, dalībvalstij ir jāatturas no izvēles iespējas, ko tai sniedz Bernes konvencijas 20. panta noteikumi.
- 41 Tādējādi uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību īpašnieku aizsardzību, nosakot, ka izziņošanas sabiedrībai jēdziens ietver darbības, kas pārsniedz minētajā tiesību normā paredzēto.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā paredzētā izziņošana sabiedrībai nav interneta vietnē veikta saišu, uz kurām var uzklikšķināt, ievietošana, kuras aizved pie darbiem, kas ir brīvi pieejami citā interneta vietnē;
- 2) Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību īpašnieku aizsardzību, nosakot, ka izziņošanas sabiedrībai jēdziens ietver darbības, kas pārsniedz minētajā tiesību normā paredzēto.

[Paraksti]